

Prostředí ovlivňovalo lidskou psychiku vždy a všude, víceméně naše prostředí se skládá z mnoha aspektů, ale já bych se chtěl zabývat pouze jedním a tím je hmotné prostředí a porovnání s našimi ideály prostředí.

Naše prostředí se s technologickým vývojem měnilo od čistého po špinavé a znovu v čisté a v moderní době až příliš sterilní prostředí. Ve starověku a středověk žili lidé ve městech ve špině a nebyl zde problém rozšíření nějakých chorob. V novověku, kdy přišel první parní stroj a začal se využívat svítíplyn, byla města snad více špinavá než předtím, ale těmito dobami se nemohu zabývat vzhledem k tomu, že jsem v té době nežil. Ovšem budovy které z těchto dob ještě stojí v centrech měst, mají svoji poetiku, pokud jsou malé jsou útulné a svými mnohorožnými tvary působí na člověka vcelku příjemně, pokud ovšem nejsou příliš přepatlané (ale to tak často nevidím). Tyto stavby na sebe často nenavazují a každá je trochu jiná a jinak zdobená, proto nepůsobí monotónně a vytváří určitou pestrost dané ulice.

Pokud pokročím v čase dál, začnu uvažovat činžovní domy a paneláky, popř. skloželezné konferenční budovy. Co se týká sídlišť, tak při porovnání dvou pražských sídlišť : černý most a jižní město; vidím mezi nimi rozdíl. Tím je, že jižní město bylo prvním sídlištěm v Praze (pokud se nepletu) a paneláky zde byly stavěny různě a není zde taková monotónnost prostředí jako na černém mostě, kde jsou velké části sídliště úplně identické (až na barvu zábradlí na balkonech), což dle mého úsudku působí na člověka, který zde žije, velice negativně a nejspíše bych si připadal jako stádní ovce bydlet na takovém sídlišti. Kvalita bydlení a života v panelácích obecně je na špatné úrovni, protože technické zázemí a vedení inženýrských sítí stoupačkami, které jsou obaleny "kartonovou" stěnou, vyvolává pocit jako by člověk v nějaké kartonové krabici žil a pro většinu obyvatel, to není ideál ani moc příjemné.

Co se týká nejmodernějších trendů ve výstavbě jsou to monolitní, nebo částečně monolitní stavby s cihlovými příčkami, které sice jsou dobrým materiálem, ale moderní směr architektury, který spočívá v přímosti a sterilnosti, nejenom budov, ale i celku sídliště vytváří nemocniční dojem. Moderní sídliště se již staví kvůli nedostatku místa i v blízkosti kolejišť, letišť i továren, okolí se upraví tak, že vše vypadá jako by tam nepatřilo a následně se tam nastěhují lidé. Také se plánují celé segmenty a to nejde jen o sídliště, ale i o satelitní městečka, kde stojí stovky domů navzájem odlišných jen v barvě omítky, střechy a plotu. Schází zde nějaká pestrost, kterou se často snaží dohnat v barvách domů, ale i tak to na mne působí depresivně a příliš sterilně.

"Ideálním" prostředím je dle většiny lidí, které znám, nějaká různorodá část města, vesnice, nebo jen příroda, ať už hory, nebo louky či pole, která nejsou přesně postavena tak, aby zde byl ideální ISO nebo ČSN prostor. Ve srovnání k moderním sídlištěm a výše zmíněným stavbám jsme v přímém rozporu. Kde je tedy chyba?